

καὶ τὸν Ἀρμάνδον μας. Μὲ τὸν τελευταῖον θὰ ἐπανε-  
λθώμεν εἰς τὰ καλὰ ρωμαντικά μας χρόνια. Πολλὰ παι-  
διὰ θὰ βαπτισθῶσι καὶ πάλιν Ἀρμάνδοι. Τὸν κωμικὸν  
αὐτὸν ἀπὸ τίνος χεῖρας τὸν ἤρπασεν ἀν' ἐξέυρετε ὁ κ. Κα-  
τσιμπαλῆς; Ἀπὸ τὸν μουσικοδιδάσκαλον Λεκὸκ, ὅστις  
τὸν εἶχε προωρισμένον νὰ δημιουργήσῃ ἐν πρόσωπον. Ἀλλ'  
ἦτο ἤδη ἀγκυζαρισμένος ἀπὸ τὴν φαληρικὴν ἀκτὴν. Πε-  
ρισσότερα δὲν σὰς λέγομεν, διότι τότε δὲν θάχωμεν νὰ  
σὰς ποῦμε ἄλλα. Σὰς λέγομεν μόνον διὰ νὰ κινήσωμεν  
τὴν ὀρεξίν σας ὅτι ἔχει μὲ βραχνάδα ἀπ' ἐκείνην, τῆς  
ὁποίας ἕκαστος μυκηθμὸς εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τῆς νεωτέρας  
κωμικῆς τέχνης πληρύνεται μὲ χρυσάφι! Ἡ Κοραλὶς Ζο-  
φροᾶ εἶναι ἡ κλίμαξ τοῦ Ἀθραάμ, ἐφ' ἧς ἀνεδοκατέβαι-  
νον ἀγγελουδία. Ἀναβαίνει καὶ καταβαίνει καὶ στέκεται  
καὶ μισοστέκεται ὅσον θέλετε. Ἡ du gazon εἶναι δραπε-  
τις καμμιᾶς ἀηδονοφωλιᾶς τοῦ Βασιλικοῦ Κήπου μετα-  
μορφωθείσα εἰς Ἰωάνναν. Ἐνθυμούμεθα ὅτι τὴν εἶχαμεν  
ἀκούσει πρώτην φορὰν τὴν νύκτα τῆς Πρωτομαγιάς καὶ  
δευτέραν χθὲς εἰς τοῦ Βιθουοῦ τὴν παράγκαν. Ἀλλὰ  
ὁ τενόρος! ὁ τενόρος! Εἶναι ἡ παρθεναὶ ὅλων τῶν ἐπὶ γῆς  
τενόρων. Θὰ γίνῃ ὁ ἔρωσ τοῦ Φαλήρου. Εἶναι νεώτατος,  
δεκαεξαετής. Ἡ μήτηρ του ἔψαλε πρὸ δεκαετίας ἐν Φα-  
λήρῳ. Ἡ φωνὴ του ἐξευτελίζει ὅλα τὰ κοσμητικὰ ἐπιθετα  
τῶν φωνῶν. Εἶναι καθαρωτέρα τοῦ χρυστάλλου· εἶναι δι-  
αυγεστέρα τοῦ ἀργύρου. Εἶναι καθαρωτέρα τῆς φωνῆς  
τῶν ὀδικωτέρων πτηνῶν. Εἶν' ἐπὶ τέλους διὰ νὰ γίνωμεν  
ὀλίγον τραγικοὶ — φωνὴ τοῦ Σιλθέστρου Λατῦ. Οὕτως  
ὀνομάζεται ὁ δαιμόνιος αὐτὸς τενορίσκος.

Τὸ Θέατρον Φαλήρου ἐγκαινιάζει τὰς παραστάσεις του  
αὐτοῖον ἐν μέσῳ ὅλων τῶν Ἀθηνῶν. Τὸ πρῶτόν του μελό-  
δραμα ὀνομάζεται «Μέρα Νύχτα». Φιγουράρει κυρίως εἰς  
αὐτὸ ἕνας παραλυμένος αὐλικός. Μὴν τύχη καὶ τὸν πά-  
ρετε διὰ τὸν κ. Χατζηπέτρον, διότι δὲν τοῦ ὁμοιάζει δι-  
όλου.

Ἐν τῷ μεταξύ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν  
ψωρομεσιτῶν τῆς Ὀδοῦ Αἰόλου πολέμῳ περὶ ἀπαγορεύσεως  
τῆς μεταπωλήσεως τυχῶν τοῦ λαχειοφόρου δανείου τῆς  
Τραπέζης ἠττήθη ὁ κ. Ράλλης. Γίνεται τόση ληστεία μ'

αὐτὰ τὰ χρηματιστικά, ὥστε ὁ κ. Ράλλης ἐκ φιλανθρω-  
πίας φαίνεται, ἄφησε καὶ τοὺς ψωρομεσίτας νὰ ληστεύουν  
καὶ αὐτοὶ τὸ κοινόν.

Ἀπορούμεν μόνον πῶς δὲν ἐπιτρέπει ὁ κ. Ράλλης εἰς  
τοὺς ὑπηρέτας τῶν μεσιτῶν νὰ πωλῶσιν ἀντὶ ἐνὸς φρ. τυ-  
χάρια τῶν Τυχῶν, αἵτινες πωλοῦνται ἀντὶ τριῶν φράγκων.  
Τί διάβολο! κύριε ὑπουργέ, ὅλοι πρέπει νὰ ζήσουν.

Μεταξὺ τῶν νέων δικηγόρων θὰ συγκαταριθμηθῇ προ-  
σεχῶς καὶ ὁ εὐεργετικώτατος φίλος νέος Α. Κόκκος, ἐπι-  
τυχεῖς δούς ἐξετάσεις ἐνώπιον τῆς Νομικῆς Σχολῆς.

## ΣΤΕΝΟ ἢ ΠΛΑΤΥ;

Καὶ τώρα μὲ τί σύστημα σιδηροδρόμων εἰσθε;  
μὲ τὸ στενὸ ἢ τὸ πλατὺ; .. ποῖο ἀπ' τὰ δυὸ συμφέρει;  
Γιὰ τοὺς σιδηροδρόμους μας παράδες μὴ λυπησθε,  
καὶ ὁ πανάγαθος θεὸς δεξιὰ θὰ μᾶς τὰ φέρῃ.  
Λοιπὸν στενὸ, εὐρύχωρο, ἢ καὶ τὰ δυὸ ἀντάμα;  
σ' ἐμὲ ἀρέσει κι' ἀπ' τὰ δυὸ νὰ ἦναι ἕνα κρᾶμα.

Ὁ κύριος Γλυκύτατος πολὺ πλατὺ τὸ θέλει,  
φθάνει ἀτέλειωτη γραμμὴ ἐμπρὸς του νὰ κυττάζῃ,  
καὶ γιὰ παράδες κι' ἐξοδα κουκούτσι δὲν τὸν μέλλει...  
γιὰ τῆς πατρίδος τὸ καλὸ παρὰ δὲν λογαριάζει.  
Ὅλο συστήματα πλατεῖα καὶ σχέδια μεγάλα,  
κι' ἀπάνω εἰς τὸν πόλεμον καὶ τὴ βροντὴ καθβάλα.

Θέλει ἐκτάσεις ἀχανεῖς ἡ πύρινη ψυχὴ του,  
θέλει νὰ σχίζῃ φάραγγας, δρυμῶνας καὶ βουνά,  
καὶ ὅμως μ' ὅλη τὴν πλατεῖα αὐτὴ πολιτικὴ του  
πόσαις φοραῖς μᾶς ἔφερε μὲ τρόπο 'στὰ στενά!  
Οἱ ἄλλοι μᾶς μαζεύουνε, καὶ τοῦτος μᾶς τεντώνει,  
καὶ ὅλο τράβα, τέντωνε, τὸ ἔθνος ἐξαρθρόνει.

## 7=ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ "ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ"=7

## ΜΕ ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΦΟΥΣΤΑΝΙ

(Ἰδε ἀριθ. 298)

### Σκευδικά.

Περίξ τῆς παρὰ τὸν στρατῶνα τοῦ ἱππικοῦ μουσικῆς  
παστάδος ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Ἀρεῶς περιεφέροντο τότε τὰ  
πλήθη ἐν εὐρεὶ κύκλῳ.

Ὅλοι καὶ ὅλοι ἐπήγαγον ἐκεῖ ν' ἀκούσουν μουσικὴν  
κατὰ Κυριακὴν.

Ἦρχετο καὶ ὁ Ὄθων ἑφιππος μετὰ τῆς βασιλίσσης  
ὕπὸ κουστοδεῖας ἐφίππων χωροφυλάκων, μπρὸς καὶ πίσω  
φρουρούμενος.

Ἐβρεχε, ἔπνεε σφοδρὸς ἄνεμος, ἔκαιε ὁ ἥλιος, ἡ ἐτουρ-  
τούριζαν ἀπὸ τὸ ψῦχος, ὅλοι εἰς τὸ Πολύγωνον συνηθροί-  
ζοντο, καταλασπωμένοι, πλέοντες εἰς χειμάρους ἰδρώτων,  
τυλιγμένοι στὴ σκόνῃ, ἢ κουμπωμένοι μέχρι λαιμοῦ.

Οὐδὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐμποδίσῃ τοῦ προσφιλοῦς περι-  
πάτου των τοὺς τότε φιλέριδας, πολιτειολόγους καὶ λά-  
λους Ἀθηναίους.

Ἐκεῖ λοιπὸν συνήχθη ὁμάς τις φοιτητῶν, μεταξὺ τῶν  
ὁποίων καὶ τινες τραμποῦκοι, πρὸς ἐπικουρίαν καὶ ὑπο-  
στήριξιν.

Ἐφερον πάντες οὗτοι, ὡς προεῖπον, πλατύγυρα σιφνέ-  
κα ψάβινα καπέλα μὲ κυκνοχρύσους κορδέλας λινὰς.

Ἦσαν ταῦτα εἰρηνικὴ διαδήλωσις, κατὰ τοῦ διευθυντοῦ  
τῆς ἀστυνομίας.

Ἦτο καὶ ὁ Κώστας αὐτὸς ἀκόμη ἐκεῖ, κρατῶν καὶ  
μαγκοῦρα, οὗτος μάλιστα εἶχε βάλλει καὶ λαιμοδέτη  
ἐκ τῆς κυανολεύκου κορδέλας.

Πάντες εἶχον πίππας μαλτέζικας ἐπιδεικτικῶς δι' αὐ-  
τῶν καπνίζοντες.

Ὁ διευθυντὴς πλησιάζας μᾶς παρετήρησε, ὅτι ὁ ἐν σώ-

Ἄλλὰ δὲν δείχνει ὅτ' οὐ πλάτῃ συμπάθεια καμμία ὁ κύριος Χαρίλαος. . . πεθαίνει γὰρ στενό· μὲ τὸ στενό καὶ ὁ Καλλιγᾶς ζητεῖ συγκοινωνία, καὶ αὐτὸς σὺν τὸν Χαρίλαο τὸ βρίσκει πρὸ ῥηθηνό. Τώρα ἡ ἄλλη συντροφιά δὲν ξέρω τί προκρίνει, ἀλλὰ βεβαίως τὸ στενό θὰ προτιμοῦν καὶ ἐκεῖνοι.

Ὁ κύριος, Θεόδωρος μετὰ τῶν ἡμετέρων ἀφ' ὅσα κάνει φαίνεται πῶς τὸ πλάτῃ γυρεύει· μόνον σ' αὐτὸ τὸ σύστημα εὐρίσκει τὸ συμφέρον, καὶ μὲς ὅτ' οὐκ ἔστιν ὕπνο του ἔμπορεῖ γὰρ αὐτὸ νὰ ῥητορεύῃ. Ἄν ὅμως ὁ Χαρίλαος ὅτ' οὐκ ἔστιν τὸ γυρνοῦσε, εὐθὺς στενό ὁ κύριος Κολλάος θὰ ζητοῦσε.

Μὰ πρὶν οἱ σιδηρόδρομοι νὰ τεντωθῶν ἀκόμα, θὰ ἦναι συμφερότερον, θαρρῶ, ὅτ' οὐκ ἔστιν Δεληγιάννη, τῶν ἡμετέρων ἀχαμνῶν νὰ τεντωθῇ τὸ κόμμα καὶ εἰς ἐμπορέσει τοὺς ἐννὰ δεκαοκτὼ νὰ κἀν. Φροντίσετε οἱ φίλοι σας ἐννέα νὰ μὴ μείνουν, καὶ οὔτε πλατεῖαις γραμμαῖς ποτὲ οὔτε στεναῖς ἄς γίνουν.

Καὶ ἐπὶ τέλους μὰ γραμμὴ ἔμπρός μας ἄς ἰδοῦμε καὶ ἄς γίνῃ ὅπως θέλετε, μὴ σκάνετε γὰρ αὐτό. Ἐμεῖς τὸ κάθε σύστημα καταχειροκροτοῦμε, μὰ νὰ μὴ μένῃ ὅτ' οὐκ ἔστιν χαρτὶ αἰώνια γραφτό. Καὶ ἴσως τότε θ' ἀνοιχθῇ καὶ ἐδῶ συγκοινωνία, ἂν τῶν ῥητόρων ἡ πλατεῖα στενέψῃ φλυαρία.

SOURIS.

## ΣΑΛΒΙΝΗΣ - ΘΘΕΛΛΟΣ

[ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΕΚ ΤΕΡΓΕΣΤΗΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ]

Ἐνθυμοῦμαι, πρὸ διετίας εἶχον ἀναγνώσει εἰς τινὰ θεατρικὴν εἰδοποίησιν ἐν συμπλέγματι, τὰ ὀνόματα Ἀμ-

ματι περίπατός μας ἐγένετο ἀφορμὴ παραξηγήσεων καὶ ὅτι ἔδει νὰ διαλυθῶμεν, παραδίδοντες εἰς τοὺς κλητῆρας τὰς μαγκούρας μας.

Εἰς ἀμφοτέρω ὑπηκούσαμεν, ἀλλὰ τοὺς ἐπικούρους μας μάγκας μὴ ἀρκεσθέντες οἱ κλητῆρες εἰς τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ῥάβδων τῶν τοὺς ἐκτύπησαν καὶ ἐπειράθησαν νὰ τοὺς πᾶν μέσα.

Ἦρχισαν τότε αἱ πρὸς τὸν διευθυντὴν παραστάσεις καὶ τὰ πρὸς τοὺς κλητῆρας ἀγριοκυττάγματα.

Μετ' ὀλίγον τὰ πράγματα ἔλαβον ἄλλοιαν τροπὴν.

Διετάχθη ἡ σύλληψίς μας.

Ὁ Κώστας καὶ ἐγὼ ἐν τῇ καταδιώξει ἐπέρναμε ἓνα μίλι στὸ λεπτό.

Πρὸς ἀποφυγὴν πετάξαμε καὶ τὰ ἡρωϊκὰ καπέλα μας, ὃ δὲ Κώστας μέχρις ὅτου ἀφαιρέσῃ τὸν λαιμοδέτην του, λίγο ἔλειψε νὰ πνιγῇ σφίγγων ἀντὶ νὰ λύνῃ αὐτόν.

Διαβὰς τὸν παρὰ τὸ Πολύγωνον ποταμὸν ἐφθασα διὰ τῶν χωραφίων ἀσθμαίνων στὸ σπῆτι.

Ἡ Ἑλένη, ἡ Ἀφροδίτη καὶ Μαριγούλα ἐβλεπον ἐκεῖθεν τὴν εἰς τὸ Πολύγωνον συντάραξιν.

λέτος—Ταδουλάρης, καὶ εἰς ἄλλην ὁμοίαν, τὴν αὐτὴν ἡμέραν, Ὁθέλλος—Ἀλεξιάδης. — Ἀμφοτέραι αἱ εἰδοποιήσεις δὲν ἔλειψαν νὰ προσθέσωσι δράματα τοῦ ἀειμνήστου Σακισπῆρου.

— Ὁ Σακισπῆρος ἐν μέσῳ δύο ληστῶν, εἶπον κατ' ἐμαυτὸν. . .

Μαστιγίου, φίλε Καλιβάν, δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην, μόνον οἱ ῥήτορες τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς, οὐδὲ οἱ δικηγόροι, οὐδὲ οἱ ἡθοποιοὶ μόνον, ἀλλὰ πάντες οἱ μετερχόμενοι ἐν Ἑλλάδι ἐπάγγελμά τι, καὶ μὴ λησμονῆτε ὅτι ὑπὸ τὸ πάντες αὐτὸ περιλαμβάνονται καὶ οἱ δημοσιογράφοι, χωρὶς νὰ ἐξαιρῶνται καὶ οἱ μὴδὲν πράττοντες ἰδιῶται. — Ζητήσατε τὴν γνώμην οἰουδῆποτε θέλετε ἐπιστήμονος ἢ καλλιτέχνου ἢ καὶ τεχνίτου ἐπὶ ἀναλόγου ζητήματος· θὰ σὰς τὴν δώσῃ ἐκ τοῦ προχείρου καὶ αὐθεντικὴν μὴν τολμήσατε ὅμως νὰ τῇ ὑπομνήσατε ἀντίθετον τῆς ἰδικῆς του, γνώμην περιωνύμου συναδέλφου του, διότι θὰ μειδιάσῃ εἰρωνικῶς. — Ἐνθυμοῦμαι πέρυσιν εἰς φωτογράφον Ἑλλήνα ἐπέδειξα φωτογραφίαν διασῆμου ἐν Βιέννῃ συντεχνίτου, καὶ ἐμειδιάσεν· εἰς ἱατρὸν ἄλλοτε πάλιν ὑπέβαλα γνώμην περιφήμου συνεπιστήμονος ἐν Παρισίοις, μικρὸν τροποιοῦσαν τὴν ἰδικήν του, καὶ ἐμειδιάσεν. Τώρα, ὅπως ἀπαλλαγῶ τῆς συλλογῆς χιλιᾶδων ὁμοίως φύσεως μευδιαμάτων ἱσαριθμῶν Ἑλλήνων, ἀρκοῦμαι εἰς μόνον τὸ ἰδικόν σας μευδιάμα, ὅπερ θὰ μὲ φιλοδωρήσατε, εὐθὺς ὡς τολμήσω νὰ παραβάλω τὰ προϊόντα τῆς ὑμετέρας γραφίδος, μὲ οἰαδῆποτε ἄλλου συναδέλφου σας.

Γνωρίζετε τὸν Σαλβίνην; γνωρίζετε τὸν Ρόσσην; εἰδατέ ποτε τὸν ἓνα ἢ τὸν ἕτερον ἐπὶ τῆς σκηνῆς; Ἐὰν ἦμην καλλιτέχνης θὰ ἐζωγράφιζον τὸν Σακισπῆρον φερόμενον εἰς τοὺς οὐρανοὺς ἐπὶ τῶν πτερυγῶν δύο ἀγγέλων, εἰς ἑκάτερον τῶν ὁποίων θὰ ἐδίδον τὰ ὀνόματα τοῦ Ἀμλέτου καὶ τοῦ Ὁθέλλου. Οὐδαμοῦ ἄλλοθι τὸ πνεῦμα τοῦ ἄγγελου ποιητοῦ ἴσταται ὑψηλότερον, ἢ ὅσον ἐν τῇ Ἀμλέτῳ· καὶ οὐδαμοῦ ἄλλοθι τὸ αἶσθημα αὐτοῦ διαφαίνεται βαθυτέρον ἢ ὅσον ἐν τῇ Ὁθέλλῳ. Ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου τὸ πνεῦμα καὶ τὸ αἶσθημα τοῦ Σακισπῆρου δὲν ἠδύναντο νὰ ἐνσαρκωθῶσι προσφύεστερον, παρ' ὅσον εἰς τὸν Σαλβίνην καὶ τὸν Ρόσσην. — Οἱ Ἀγγλοὶ αὐτοὶ ὁμολόγησαν τὴν ὑπεροχὴν τῶν Ἰταλῶν καὶ τῶν Γερμανῶν ἡθοποιῶν, εἰς

Μὲ ὑπεδέχθησαν γελῶσαι ἐκτὸς τῆς τελευταίας, ἥτις ἦτο φουρικισμένη.

— Δὲν ἐκαθόσουν, εἶπεν ἡ Ἑλένη, καλλίτερα δὲ, νὰ παίζαμε τὸν κρυφτὸ ἢ τὴν τυφλομύγα, μόνον μοῦθελες μουσικῇ.

— Καλὰ λέγει, ἐξηκολούθησεν ἐπιπροσθέσασα ἡ Ἀφροδίτη, ἡμεῖς δὲν εἴμαστε γιὰ τέτοιαις δουλείαις. Δὲν βαστοῦν τὰ κότσια μας.

— Μυᾶτια μου, ἀντέκοψεν ἡ Μαριγούλα, ἔχομε καὶ ὁμιλίαν στὸν πληθυντικόν. Γαλλίζει, καλὲ, ἡ κυρία. Ἡμεῖς. Καὶ γιὰτὶ, παρακαλῶ, ἡμεῖς καὶ ὄχι ὑμεῖς;

Καὶ ἔρριψεν ἐπ' αὐτῆς σχεδὸν ἀπειλητικὸν βλέμμα.

Ὁμιλοῦσα οὕτως ἡ Μαριγούλα εἶχε τὸν λόγον της.

Ἦτο ζηλότυπος καὶ διὰ νὰ μὴν εἶπω ἐγωῖστικῶς ὅτι μ' ἀγαποῦσε κ' αὐτὴ, λέγω ὅτι ἔχαιρον τὴν εὐνοϊάν της.

Ἐγὼ ὅμως διὰ νὰ εἶπω τὴν ἀλήθειαν, ἐδείκνυσον πρὸς αὐτὴν τάσιν προτιμήσεως, διὰ τὸν ἀπλοῦν λόγον, ὅτι τὴν ἐφοβούμην.

Ὅταν μοῦ ἔδενε καμμιὰ φορὰ τὸν λαιμοδέτη, ἐννοοῦ-